خانه کارگر در آغوش "فدراسیون جهانی کارگران"
حرف آخرضدامپریالیسم ارتجاعی برای جنبش کارگری

بهمن شفیق چهارم مرداد ماه هشتاد و شش

پیشرفت جنبش کارگری در ایران، روند رو به رشد تکوین تشکلهای کارگری مستقل و فراتر رفتن سندیکای واحد از عرصه فعالیتهای محدود با شتابی باورنکردنی مساله روابط بین المللی جنبش کارگری را در دستور کار جنبش کارگری ایران قرار داده است. روشن است که مجادله در این زمینه نیز مثل همه مراحل رشد تاکنونی جنبش کارگری، فعالین این جنبش را به خود مشغول خواهد کرد. رئوس پاسخهای متفاوت جریانات و محافل کوچک و بزرگ البته از قبل و در چهارچوب بحثهایی عمومی روشن بود. این پاسخها میروند که اکنون مابه ازاء عملی روشنی را در مقابل جنبش کارگری قرار دهند. از انزواگرایی مطلق شبه رادیکال تا انحلال طلبی بورژوایی و از ضدسرمایه داری "مطلقا انقلابی" تا ضد امپریالیسم مطلقا ارتجاعی، همه و همه نقش و جایگاه معینی را برای جنبش کارگری ایران در عرصه جهانی در نظرگرفته و به طرق مختلف در صدد اشاعه آنند. بر طریق "دشمن دشمن من دوست من است"، در این میان گاهی عجیب ترین ائتلافها نیز در سطح ادبیات سیاسی جریانات ظاهرا رقیب شکل میگیرد. صفحات نشریات و سایتهای "رادیکال" ترین جریانات باصطلاح سوسیالیستی و ظاهرا مخالف هرگونه سازش در اختیار ادبیات "افشاگرانه" ارتجاعی ترین، رسواترین و سازشکارترین جریانات معامله گر قرار میگیرد. مصداق بارز این ائتلافهای مصلحتی را در افزایش ناگهانی ادبیات افشاگرانه فاسد ترین محافل طیف توده ای نسبت به اتحادیه های غربی به طور کلی در پوشش حمله به مرکز آمریکائی سالیداریتی سنتر و درج سخاوتمندانه این ادبیات در برخی سایتهای مدعی رادیکالیسم چپ میتوان مشاهده کرد. این فقط تراژدی این "چپ رادیکال" را نشان میدهد که بعد از تجربه ننگین حمایت بی شائبه حزب توده از ارتجاع اسلامی و بلعیدن طیف بزرگی از فدائیان خلق، هنوز هم در مسائل ماکرو سیاست پاسخهای حزب توده ایستی را قورت داده و راه را برای این کهنه کاران دغل بازار سیاست باز میکند. عجیب نیست که در پرتو تصویر "غول آسا"ی سالیداریتی سنتر و "نفوذ" آن در جنبش کارگری ایران اندیشه توده ای به آرامی اما مطمئن پوسته های انزوای تاکنونی خود را کنار زده و با انگشت گذاشتن بر پاشنه آشیل ضدامپریالیستی "چپ رادیکال" در زمره جریانات مشروع چپ در می آید.

مساله جایگاه و موقعیت جنبش کارگری ایران در سطح جهانی یا به عبارتی ساده تر روابط بین المللی تشکلهای این جنبش باید به نوبه خود مورد بررسی قرار گیرد. با این حال مادام که چنین مباحثه ای صورت نگرفته است، قطب نماهای روشنی هم میتوان یافت که پرتگاههای موجود بر سر راه جنبش کارگری را نشان دهند. از جمله این قطب نماها مشاهده نقش عملی جریانات و نیروهای درگیر در این مباحثات است و از آنجا که طیف مکار و حیله گر توده ای فعلا از سطح بحثهای عمومی حمله به "کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری" ITUC و دفاع از

"فدراسیون جهانی کارگران" WFTU فراتر نرفته است، انجام این کار باقی مانده را ما بر عهده میگیریم تا هم از زحمت این حضرات کاسته باشیم و هم به کارگران ایران نشان دهیم که حرف آخر توده ای ها برای طبقه کارگر ایران چیست. تصاویری که ملاحظه میکنید مربوط به دیدار هیات نمایندگی "فدراسیون جهانی کارگران" از خانه کارگر در تهران در روزهای ۱۶ تا ۲۰ ژوئیه سال ۲۰۰۷، یعنی همین چند روز قبل، است. این پاسخ فدراسیون جهانی توده ایستی کارگران به ربودن اسانلو است. و این را میدانیم که هنگام انجام این دیدار محمود صالحی در زندان سنندج از درد به خود میپیچید. البته نیازی به ذکر این "جزئیات" نیست. کارنامه خانه کارگر را حتما حضرات توده ای به تفصیل در اختیار فدراسیون جهانی مربوطه خویش گذاشته اند. گرچه ضدامپریالیسم ارتجاعی خود حضرات به اندازه کافی مشوق آنان در برقراری چنین ارتباطاتی هست. کل این تصاویر را در سایت فدراسیون مربوطه http://www.wftucentral.org/wftu-photos.html میتوانید ببینید. برای کار ما همین دو تصویر کافی است.

بهمن شفیق

۴ مرداد ۱۳۸۶، ۲۶ ژوئیه ۲۰۰۷